

Arrest

nr. 174 276 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 1 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. TOYE loco advocaat Z. CHHAOUI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een sikh te zijn uit Athouli in de Indiase deelstaat Punjab. U kwam reeds in 2002 in België aan en diende pas op 20 juni 2016 een asielaanvraag in. Op 6 juli 2016 werd u gehoord in het Transitcentrum Caricole. Op 19 juli 2016 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing van de Vluchtelingenstatus en de Subsidiaire Beschermingsstatus. U ging tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal niet in beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 16 augustus 2016 diende u een tweede asielaanvraag in. Als nieuwe elementen legt u een aantal rapporten

respectievelijk IF van "USCRIF", "refworld" en "General Assembly" van de "United Nations" voor, die handelen over de situatie van religieuze minderheden in India en buitenrechtelijke executies en folteringen door de politie.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk dat u lid bent van de Sikh Student Federation en uw broers in de jaren 80 en 90 werden vermoord. Omwille het militant profiel van uw familie vreesde u de Indiase autoriteiten. U voegde daaraan toe dat sikhs momenteel in India dermate worden geveiseerd dat het voor u onmogelijk is om naar India terug te keren. Om uw actuele vrees naar India te staven legt u nu bovenvermelde rapporten neer van respectievelijk "USCRIF", "refworld" en "General Assembly" van de "United Nations". Opgemerkt dient te worden dat het Commissariaat-generaal erkent dat er momenteel nog spanningen kunnen zijn in India tussen de religieuze groepen in India onderling en met de autoriteiten. Ook aanvaardt het Commissariaat-generaal dat het in India mogelijk is dat buitenrechtelijke executies door de autoriteiten en mishandelingen in gevangenissen of politiecellen voorkomen, doch die zijn niet van die aard dat religieuze minderheden in het algemeen en sikhs in het bijzonder dermate worden geveiseerd dat ze een reëel risico op vervolging of ernstige schade zoals omschreven in respectievelijk de Vluchtelingenconventie en de Wet over de Subsidiaire Bescherming zouden lopen. Uit de documenten die u voorlegt bij uw tweede asielaanvraag blijkt dat er momenteel nog spanningen met de sikh gemeenschap, gevolgd door arrestaties voorkomen, doch uit die documenten kan niet worden besloten dat er momenteel een systematische vervolging is van de sikh gemeenschap in India. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een copie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat er in India in het algemeen geen sprake is van vervolgingen in de zin van de Vluchtelingenconventie en is de situatie niet van die aard dat er in het algemeen een reëel risico is op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen

elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat in het kader van de andere verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

*“2 Verzoeker diende op 16 augustus 2016 een nieuwe asielaanvraag (**stuk 3**) in waarin hij een belangrijk nieuw element opwierp, zijnde (i) rapporten van vooraanstaande organisaties en instanties evenals artikelen die berichten over de toenemende onderdrukking en vervolging van Sikhs in Indië.*

Op basis van deze rapporten en artikelen kan worden vastgesteld dat Sikhs in Indië nog steeds op systematische wijze onderdrukt, geïntimideerd en vervolgd worden. De bij de nieuwe asielaanvraag gevoegde stukken geven aan dat de Sikhs een religieuze minderheid vormen in Indië die op talrijke wijze intimidatie, grove pesterijen en zelfs geweld moeten ondergaan. Concreet worden zij ertoe gedwongen om rituelen die eigen zijn aan het Sikhisme te verwerpen en worden zij zelfs op ongedifferentieerde wijze gevisieerd door de Indische autoriteiten die alle Sikhs als separatisten beschouwd onder de “sedition law” (vrije vertaling: wet aangaande staatsondermijnende activiteiten).

Tevens blijkt uit de gevoegde stukken dat Sikhs in Indië gevisieerd worden door derden met een andere religieuze achtergrond. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de Indische autoriteiten hier niet op gepaste wijze tegen optreden en dat deze onverschilligheid tot een schrijnende straffeloosheid van de gewelddaden ten aanzien van Sikhs leidt. Een voorbeeld hiervan kan geput worden uit het incident dat plaatsvond in oktober 2015. Een aantal bladzijden van het Heilige Sikh Boek werden ontheiligd waarop de Sikhs een groot publiek doch vreedzaam protest organiseerden. Hierop openden de Indische ordetroepen op willekeurige wijze het vuur op de demonstranten waardoor twee doden en 70 gewonden vielen. Tevens werden verscheidene demonstranten gearresteerd op basis van de “sedition law” (vrije vertaling: wet aangaande staatsondermijnende activiteiten).

Deze “sedition law” (vrije vertaling: wet aangaande staatsondermijnende activiteiten) werd ondergebracht in Sectie 124A van het Indische Strafwetboek en wordt gebruikt om vreedzame kritiek ten aanzien van de Indische autoriteiten te onderdrukken en om diegenen die dergelijke kritiek uiten het zwijgen op te leggen

Verwerende partij weigert echter dit nieuwe document als een nieuw element te beschouwen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet en steunt hierbij op de volgende uiteenzetting:

(...)

Nochtans zijn de bij de tweede asielaanvraag gevoegde documenten van dien aard dat ze de kans dat verzoeker in aanmerking komt voor vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus, aanzienlijk vergroten nu de inhoud van deze rapporten en artikelen duidelijk aangeeft dat de mensenrechtensituatie voor Sikhs in Indië ernstig verslechterde sinds 2015.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat de aangevoerde rapporten en artikelen niet manifest irrelevant zijn in het kader van de asielaanvraag van verzoeker nu hij initieel reeds aangaf een vrees voor vervolging te hebben op grond van zijn Sikh geloof. Nu deze nieuwe elementen niet manifest irrelevant zijn voor de asielaanvraag van verzoeker in het kader van de asielaanvraag van verzoeker, kon de verwerende partij deze niet zomaar verwerpen.

In de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 19 juli 2016 oordeelde het CGVS dat vragen kunnen worden gesteld bij de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker ingeroepen problemen als Sikh in Indië.

De door verzoeker neergelegde rapporten in zijn tweede asielaanvraag dd. 16 augustus 2016 benadrukken echter dat de discriminatie en intimidatie ten aanzien van Sikhs in Indië ernstig is toegenomen en komen als dusdanig overeen met het gegeven dat verzoeker in zijn eerste asielaanvraag aangaf de Indische autoriteiten te vrezen omwille van zijn Sikh geloof.

Er kan aldus worden vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde rapporten en artikelen in het kader van zijn tweede asielaanvraag essentieel zijn in het kader van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker ten aanzien van de Indische autoriteiten nu deze op nadrukkelijke wijze afbreuk doen aan de motivering van het CGVS in de eerdere weigeringsbeslissing dd. 19 juli 2016.

Nu deze rapporten aan de essentie van verzoekers vrees voor vervolging raken en aldus afbreuk doen aan de essentie van de eerdere weigeringsbeslissing dient te worden besloten dat de neergelegde rapporten wel degelijk nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Zodoende is de bestreden beslissing, in het licht van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, niet naar recht verantwoord."

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

"De nieuwe asielaanvraag van verzoeker dd. 16 augustus 2016 (**stuk 3**) hield een belangrijk nieuw element in, zijnde (i) rapporten van vooraanstaande organisaties en instanties evenals artikelen die berichten over de toenemende onderdrukking en vervolging van Sikhs in Indië.

Zoals eerder aangehaald kan op basis van deze rapporten en artikelen worden vastgesteld dat Sikhs in Indië nog steeds op systematische wijze onderdrukt, geïntimideerd en vervolgd worden. De bij de nieuwe asielaanvraag gevoegde stukken geven aan dat de Sikhs een religieuze minderheid vormen in Indië die op talrijke wijze intimidatie, grove pesterijen en zelfs geweld moeten ondergaan. Concreet worden zij ertoe gedwongen om rituelen die eigen zijn aan het Sikhisme te verwerpen en worden zij zelfs op ongedifferentieerde wijze gevisieerd door de Indische autoriteiten die alle Sikhs als separatisten beschouwd onder de "sedition law" (vrije vertaling: wet aangaande staatsondermijnende activiteiten).

Tevens blijkt uit de gevoegde stukken dat Sikhs in Indië gevisieerd worden door derden met een andere religieuze achtergrond. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de Indische autoriteiten hier niet op gepaste wijze tegen optreden en dat deze onverschilligheid tot een schrijnende straffeloosheid van de gewelddaden ten aanzien van Sikhs leidt.

In de bestreden beslissing erkent de verwerende partij uitdrukkelijk dat:

- Er momenteel nog spanningen kunnen zijn in India tussen de religieuze groepen in India onderling en met de autoriteiten;
- Het in India mogelijk is dat buitenrechtelijke executies door de autoriteiten en mishandelingen in gevangenissen of politiecellen voorkomen;

Ze stelt verder echter dat de bij de tweede asielaanvraag gevoegde documenten melding maken van spanningen met de Sikh gemeenschap, gevolgd door arrestaties doch dat uit de informatie waarover het CGVS zelf beschikt blijkt dat er in India in het algemeen geen sprake is van vervolgingen in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat de situatie niet van dien aard is dat er in het algemeen een reëel risico is op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Hierbij moet echter gewezen worden op de inhoud van het begrip "vervolging".

Artikel 48/3, §2 stelt duidelijk dat daden van vervolging kunnen bestaan uit (i) daden die zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, ofwel (ii) een samenstel van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. De daden van vervolging kunnen

hierbij onder meer de vorm aannemen van (i) lichamelijk of geestelijk geweld, of (ii) onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing.

De verwerende partij erkent in de bestreden beslissing dat er nog spanningen zijn in India tussen de religieuze groepen onderling en met de autoriteiten evenals dat er mogelijks buitenrechtelijke executies door de autoriteiten en mishandelingen in gevangenissen of politiecellen voorkomen. Tevens blijkt uit de door verzoeker neergelegde rapporten dat het recht op godsdienstvrijheid van Sikhs in Indië op systematische wijze wordt geschonden nu zij aan intimidatie, grove pesterijen en psychisch en lichamelijk geweld worden onderworpen omwille van hun geloof. Tevens worden zij op systematische wijze onder druk gezet om hun geloof en die hiermee gepaard gaande rituelen te verwerpen.

De rapporten geven duidelijk aan dat de intolerantie en discriminatie ten aanzien van Sikhs in Indië ernstig is toegenomen wat blijkt uit de grove mensenrechtenschendingen waar de Sikhs het slachtoffer van zijn.

Gelet op de gegevens die de verwerende partij zelf erkent en op de inhoud van de door verzoeker neergelegde rapporten dient te worden aangenomen dat er sprake is van daden van vervolging in de zin van artikel 48/3, §2 van de Vreemdelingenwet ten aanzien van Sikhs in Indië nu de daden in casu bestaan uit lichamelijk en geestelijk geweld evenals een discriminerende vervolging of bestraffing van Sikhs op basis van de "sedition law". Er kan worden besloten dat de daden zo ernstig van aard zijn dat zij een schending vormen van de rechten van de mens.

De verwerende partij erkende enerzijds (i) dat er momenteel nog spanningen zijn in India tussen de religieuze groepen in India onderling en met de autoriteiten, en (ii) dat het in India mogelijk is dat buitenrechtelijke executies door de autoriteiten en mishandelingen in gevangenissen of politiecellen voorkomen, doch oordeelde anderzijds dat "niet kan worden besloten dat er momenteel een systematisch vervolging is van de sikh gemeenschap in India". Hierbij ging de verwerende partij echter manifest voorbij aan de invulling van het begrip "vervolging" in de zin van artikel 48/3, §2 van de Vreemdelingenwet.

Zodoende is de bestreden beslissing, in het licht van artikel 48/3, §2 van de Vreemdelingenwet, niet naar recht verantwoord."

2.2.1. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de

individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.2.2. Verzoeker diende op 20 juni 2016 een asielaanvraag in en hij werd gehoord op 6 juli 2016 hetgeen resulteerde in een weigeringsbeslissing van 19 juli 2016. Verzoeker diende geen beroep in tegen de weigeringsbeslissing van 19 juli 2016 waardoor deze dan ook definitief vaststaat in de rechtsorde. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd omdat zijn asielaanvraag laattijdig was: verzoeker verblijft sinds 2002 in Europa en diende, na twee mislukte pogingen tot repatriëring, een asielaanvraag in op 20 juni 2016. Tevens werd zijn relaas niet geloofwaardig geacht inzake zijn betrokkenheid bij de 'Sikh Student Federation'. Indien verzoekers familie al problemen zou hebben gehad, blijkt dat deze zich voordeden in de jaren 1980-1990 en verzoeker maakt niet aannemelijk dat dat hij thans vervolging zou riskeren. Er werd tevens opgemerkt dat indien Sikhs nu nog vluchtelingenrechtelijke problemen zouden ondervinden van verzoeker, gelet op zijn veertienjarig verblijf in Europa, kan verwacht worden dat hij dienaangaande documenten zou bijbrengen. Verzoeker blijkt ook in België een paspoort te hebben bekomen van zijn autoriteiten, hetgeen verder zijn vrees voor vervolging ondergraaft.

2.2.3. Verzoeker brengt als nieuwe elementen voor onderhavige asielaanvraag de volgende documenten bij: het "Annual Report 2016" van USCIRF, een document van refworld dat de publicatie inhoudt van het rapport van Human Rights Watch van 27 januari 2016 een rapport van de Algemene Vergadering van de VN van 6 mei 2015. Verzoeker maakt echter geheel niet aannemelijk dat hij deze rapporten niet eerder kon aanbrengen tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvraag. Dergelijke algemene rapporten, die geen betrekking hebben op de persoon van verzoeker en waarvan de publicatie duidelijk verzoekers tweede asielaanvraag voorafgaat, kunnen bezwaarlijk als nieuwe elementen worden aanzien "(...) die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt".

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.4. Gelet op het feit dat de beslissing van 19 juli 2016 inzake verzoekers eerste asielaanvraag, die hem betekend werd op 19 juli 2016, definitief vaststaat in de rechtsorde kan verzoeker thans het voorliggend beroep niet aanwenden om alsnog de beoordeling van de beslissing van 19 juli 2016 aan te vechten. De schending van artikel 48/3 wordt ingevolge voorgaande vaststellingen (zie sub 2.2.2.) inzake de bestreden beslissing van 19 juli 2016 niet aannemelijk gemaakt. Verzoeker maakt middels voorlopig verzoekschrift evenmin aannemelijk dat het louter feit Sikh te zijn aanleiding kan geven tot vluchtelingenrechtelijke vervolging.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

W. MULS